

USA by Klüvers - 10 koncerter på 17 dage

Det århusianske Klüvers Big Band var i oktober på en længere turné i USA sammen med den Grammy-vindende amerikanske sanger Kurt Elling. En tur, der bragte dem til Chicago, New York, Washington D.C. og Boston. I det følgende beretter big bandets pianist Mads Bærentzen om oplevelsen.

Af Mads Bærentzen
Foto: Randi Rehmeier

Koncerten på The Blues Alley i Washington blev en af de rigtig fede oplevelser for Klüvers Bigband, skriver pianisten Mads Bærentzen fra Klüvers.



Tirsdag d. 18. oktober satte Klüvers Big Band kursen mod USA, nærmere bestemt Chicago, der var første stop på den næsten tre uger lange turné. Kl. 04.19 var der afgang med DSB til Københavns Lufthavn med en flok klatøjede, men forventningsfulde musikere. 18 timer senere tjekkede vi ind på City Suites Hotel på Belmont Avenue godt rundt på gulvet af rejsen og med en del jetlag i kroppen.

Øvning i Chicago

Dagen efter skulle vi for første gang møde og prøve med Kurt Ellings amerikanske rytmegruppe bestående af trommeslageren Obed Calvaire og bassisten Clark Sommers. Det foregik i mindre eksklusive omgivelser i en industrikvarter i udkanten af Chicago, hvor der lå et kompleks med øvefaciliteter. Vi fik et rehearsal room, der fint kunne huse en kvintet, så vi havde mildt sagt ikke problemer med at spille rummet op. Men vigtigst af alt fungerede det fra start fint med de to bundsolide og meget groovy, musikalske herrer. Desuden fik vi også lejlighed til at hilse på Kurt Ellings faste pianist, Laurence Hopgood, der ligeledes skulle medvirke på enkelte numre i showet. Udover dette havde han desuden skrevet et lidt særpræget arrangement af klassikeren "After The Love Has Gone", som ved første gennemspilning efterlod en hel del spørgsmål. Heldigvis fik vi hen ad vejen skåret det lidt til, så det var muligt at omsætte til musik

Koncert hos Al Capone

Efter to dages prøver og lidt sightseeing var det omsider blevet tid til den første koncert på den legendariske klub The Green Mill. Klubben var på et tidspunkt ejet af selveste Al Capone og derfor blandt andet indrettet med tunneller, han kunne flygte igennem, hvis det blev nødvendigt. Jo, der var dømt jazz og sikke et fantastisk sted. Klubben emmede af stemning, og folk havde i lang tid set frem til koncerterne med den lokale helt Kurt Elling, der opbyggede sin karriere blandt andet gennem et ugentligt engagement på stedet. Den fortabte søn var vendt hjem og denne gang

i selskab med "16 handsome, Danish gentlemen". Forventningen var så stor, at da vi lavede lydprøve fem timer før koncerten, var der allerede dukket publikum op, der ville sikre sig en plads til aftenens show. Og folk gik bestemt ikke skuffede hjem. Det var fantastisk at opleve Kurt Elling på hjemmebanen, hvor han jokede med publikum og underholdte, så det var en fryd, og både han, vi og publikum nød det i fulde drag.

Klubejeren Dave var alle tiders personlighed, han tog utrolig godt imod os, og da vi vendte tilbage om aftenen, blev vi først mødt af synet af en lang kø af mennesker, der ville ind til den totalt udsolgte koncert. Da vi stak hovederne inden for, var det nærmest som om, stedet var ved at eksplodere. Folk var helt oppe at ringe, og da vi startede, blev vi mødt af et så medlevende publikum, at det næsten ikke kan beskrives med ord. Det fortsatte de næste fire timer og resten af natten med, og næste dag var scenariet præcis det samme. Sikke en oplevelse og sikke en klub. Der var musik hver evig eneste dag året rundt og hver dag ofte mere end et band. Om fredagen først på aftenen sad der eksempelvis en Hammond-organist i baren og svingede, så man troede, det var løgn, og efter vores koncerter gik der hver aften et band på, der spillede fra 01-05.

Musik er business i N.Y.

Efter nogle forrygende dage i Chicago og på The Green Mill satte vi søndag d. 23. oktober kursen mod New York, hvor næste stop var legendariske Birdland. Vi skulle spille på klubben seks aftener i træk fra tirsdag til søndag, to gange ca. 90 min. pr. aften, så der skulle arbejdes. Det var naturligvis ikke uden ærefrygt, at vi tirsdag aften gik ind ad døren og kunne se en udsolgt klub i jazzens mekka, New York. Også her var folk meget begejstrede, selvom det ikke nåede helt samme landskamps-stemmings-højder som i Chicago. Publikum bestod for en stor dels vedkommende især først på ugen af jazz-turister, der kom for at opleve en ægte New York-jazzklub, men stemningen var heldigvis god hele vejen igennem. Hver aften blev der ligeledes præsenteret en gæstesolist,

så i løbet af de seks aftener fik vi stiftet bekendtskab med prominente navne som Ravi Coltrane, Stefon Harris, Lew Tabackin, Miguel Zenon og Robin Eubanks. Nogle af dem var vældig godt forberedt, og enkelte tog måske lige let nok på opgaven, og i de sidstnævnte situationer havde det nok været rart at høre soloerne spillet af orkestrets egne musikere i stedet. Som ugen skred frem, blev der heldigvis lukket mere op for den mulighed til stor gavn for showet som helhed.

Som en anden kontrast til Chicago mærkede vi desuden tydeligt, at musik er og bliver en forretning i en by som New York. Der blev på ingen måder foræret noget væk, og musikerne betaler på et sted som Birdland eksempelvis selv for drikkevarerne; selv Kurt Elling fik den sidste dag en regning på trods af, at vi havde fyldt klubben to gange hver aften seks dage i træk, og omklædningsrummet var en opgang ude bag ved scenen. Og her taler vi altså om en klub, der dagligt præsenterer de førende musikere i verden inden for genren. Unægtelig andre forhold end vi er vant til herhjemmefra, men alligevel en stor og meget positiv oplevelse.

The American way i Washington

Efter en uge på Birdland og som dags-turister i New York, gik turen videre mod Washington og The Blues Alley, hvor endnu en fed oplevelse ventede os. Det startede i bussen, hvor vores chauffør Donald stolt og indlevende fortalte om og viste os nogle af de største highlights fra sin hjemby Washington: Capitol, Det Hvide Hus og de forskellige President Memorials. Derefter tjekkede vi ind på Hotel Monaco i Alexandria, et område i bedste lilleput-kolonistil, der stod i skærende kontrast til store, beskidte, larmende og mangfoldige New York. Det var nu helt rart lige at komme lidt ned i gear, inden det gik løs på The Blues Alley i Georgetown-området, hvor vi endnu engang blev mødt af lange køer på gaden ind til en lille, intim klub - dog ikke mindre end at navne som bl.a. Dizzy Gillespie, Stanley Turrentine og Ramsey Lewis i årenes løb har lagt vejen forbi.



Kurt Elling og Jens Klüver foran New York skyline, på turnéens andet stop.

fik vi også en rørende takketale fra chauffør Donald, der havde haft "one of the best experiences in his life", herligt.

Sidste stop - Boston

Dagen efter satte vi kursen mod det sidste stop på turneen, Boston, hvor vi for første gang ikke skulle spille på en jazzklub, men i stedet i det fine, ældre Wilbur Theatre med plads til 1.100 mennesker. Det var helt uvant pludselig at have plads og rum på den store scene efter så mange aftener med et trommesæt i nakken, hvor vi sad helt tætpakket på scenen, men det blev heldigvis en særdeles værdig, musikalsk afslutning, oven i købet på Kurt Ellings fødselsdag.

Til det efterfølgende afterparty på hotellet fik vi taget afsked med de to rytmedrenge og Kurt, og torsdag d. 3. november vendte vi så næsen hjemad til Danmark efter 17 fantastiske og oplevelsesrige dage med i alt 10 koncerter. Heldigvis blev der både fra Kurt Elling, hans agenter og managers side tilkendegivet, at det klart var et samarbejde, de meget gerne vil fortsætte, både i USA og Europa, og det var naturligvis det allerstørste skulderklap, vi kunne få ved turnéens afslutning. Det er selvfølgelig også noget, orkestret er meget interesseret i, og vi ser frem til snarest muligt igen at kunne optræde med verdens pt. bedste mandlige sanger og entertainer indenfor jazzgenren. Og vi betragter det ligeledes som en anerkendelse af niveauet i orkestret og den danske jazzscene i det hele taget, at vi var i stand til at begejstre et talstærkt publikum, uanset hvilken by, vi spillede i.

Publikum var igen godt oppe at køre på den meget imødekommende "American way", hvor de på det nærmeste ser det som deres opgave at opildne og tage del i showet, og Kurt Elling var ikke sen til at tage imod udfordringen. Og på vej tilbage til hotellet



Se video

fra koncerterne og kom med til prøverne med Kurt Elling på www.musikeren.dk (søgeord: elling)



www.kluversbigband.dk

